

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

provincia. Interim & wilhelmus contenderat ad sui coronationem: sed Aquensis vrbs ita Friderico inhærebat, vt non permitteret & wilhelmo primam ibi de more accipere coronam. Crucesignati in hæreticos, oppugnauere eam urbem, vt compelleretur admittere principes solennia coronationis per acturos. Inde p[ro]grediens rex, ripam Rheni legit, Imperij prædia in suam accipiens potestatem. Sed cum aliquantam ibi moram facerent, nec essent abundi commeatus, quibus regiam suam sustineret, magnificientiamq[ue] dignam Imperio impleret, in Hollandiam suam est regressus. Inde tamen proximo reuersus anno, cum auctis viribus incederet, plura quam ante Imperij sibi iura vendicauit.

C A P V T X V I I .

Intrae à Iohannes Holsatiae comes, cum rex Daniæ Ericus fratres suos insectaretur, pro Abel duce Slesvici, sororio suo, arma sumebat in regem, fratremque Gerhardum vocabat in communionem belli, adunatis viribus & auctis per Bremensem archiepiscopum. Dum autem illi magnis itineribus, ingentique apparatu, venissent in Iutiam, rex cum fratre iam in gratiam redisse videbatur: nec poterant, nec volebant, qui armati venabant, fratribus iam unum sentientibus, se interponere: unde pacatum agmen reduxere. Sed anno deinde sequenti, cum recruduisse bellum inter fratres, nihil moratus Iohannes comes, iterum amicos ad arma vocabat. Archiepiscopus Bremensis, & Simon Padburnensis electus, auxiliaria illi facile arma mittebant, procinclusque mouebat in Daniam. Obsttit illi proprijs in fibibus arx Reinoldesborg, quæ veteri memoria semper erat iuriis Holsatichi: sed auus Iohannis Adolphus, cum à rege Kanuto premeretur, nec aliter manibus eius elabi

O o 3 posse

posse videretur, quod suo loco diximus, arcem regi consignauit: eamq; rex & magis communiuit, & viris fortibus in sessam iussit custodiri. Tum verò Iohannes cum comilitonibus acriter, animoseq; cœpit impugnare. Sed cùm interea rex Ericus factio fratri Abel (quod in Dania diximus) interemptus nunciaretur, ipseq; Abel sororius comitum ad coronam vocaretur, proficieturq; & coronaretur, facile reliquit Iohannes captam oppugnationem, cunctis iamstantibus ad nutum sororij eius, pro quo ipse cum amicis in regem Danie arma sumpsisset. & wilhelmus autem Romanorum rex, iam magis ac magis in regno proficiens, affinitatem principum instiit inire, ductaq; uxore filia Ottonis ducis Brunsvicensis. Ea solennitas Brunsvici peragebatur in palatio Leonis, ipsa nuptiali nocte, quæ fuit proxima diu Pauli conuersioni, graue in palatio incendium exoritur, cùm omnes quieti se permisissent, incuria ministrorum: qui paleis, fœnöque, ignem incautè miscuerunt: penè rex & regina sunt exusti: vix nudi extracti, periculū enserunt: regina ducente regem viarum non confitum. Sartores qui incendio causam incauti præbuerunt, primi sunt exusti, perieruntq; miserabiliter per imprudentiam.

CAPUT XVIII.

Ridericus autem Imperator, amissa Victoria noua vrbe, cum multa (vt diximus) supellecile & armis, in Cremonensem agrum de fuga se contulit: nec Cremonam rogatus accedere est ausus, maximè veritus, quod facilimè contingere potuit, nè populus tanta clade, eius lasciuia atque imprudentia afflictus, penas ab eo suppliciumq; sumeret. Cremonensis enim milicie, flos cum carrottis in vrbe Victoria amissus, & odio parti-

um, in

